

Sequuntur autoritates de sensu et sensato

Naturalis phi est sanitas et infirmitas prima principia
Naturalis sumit considerationem suam ab eis que Linuente
sunt de consideratione medicine. scilicet medicus incipit ex eis que sunt de
consideratione naturalis. unde ubi dimittit naturalis ibi incipit me-
dicus. Necesse est aial in quantum aial habere sensum. Ldicus

Audire magnam partem ad intelligendam prudentiam profert.

Sermo audibilis existens ex causa discipline non per se sed per acci-
dens. id est in quantum significat aliquid.

Uisus nobis multas rerum differentias demonstrat

Lex a nativitate naturali sapientior esturdo et muto a nativitate.

Thomas dicit omnis surdus a natiuitate est mutus et non e converso.

Uisus attribuit aque quod aqua ratione qua est perspicua est potes
recipere species coloris

Uisiva virtus non est in extremitate oculi sita. sed infra oculum
circa cerebrum.

Odor est fumalis euaporatio. id est fit ex fumali euaporatione

Aerebus est per frigidior et humidior omnibus partibus corporis

Aer est oppositus cerebro et est calidissima pars corporis

Color est extremitas perspicui in corpore terminato

Manifestius est nobis genus saporum quam odorum

Odoratum habemus peior omnibus animalibus

Tactu vero certior est respectu omnium animalium

Ignis non agit neque patitur ratione quam ignis scilicet ratione quam calidus. unde a
forma subtili non egreditur aliquid operatio nisi mediante forma accidentali

Dia que nutriunt dulci nutriunt. id est comedendo dulcia.

Dulcis sapor et amarus sunt saporis extremi ex quibus commiscuntur
alii saporis. sicut ex albo et nigro alii colores

Duplex est odorabile: unum quod profert ad nutrimentum. aliud quod
non profert ad nutrimentum sed tantum ad confirmationem cerebri

Fumositatis cibi veniens ad cerebrum infrigidata propter locum eius
facit hominibus reumata.

Fumus carbonum facit hominibus gravamen capitis.

Simplex elementum non nutritur scilicet odor omnium cibum oppositum esse et mixtum

Intellectus nisi nihil intelligit sine sensu. Lex elementis.

Suprafluiditates et minime pres corporis separate a toto resolu-

uñtur incōtinēti vt min⁹ sapor amar⁹ infusus in aliū resoluīr.
 Illuminatio fit subito ⁊ non successiue.

Un⁹ son⁹ nūero nō p̄t puenire ad aures plurius s̄ vn⁹ in sp̄e

Motus maiores expellunt minores

Opatio nō est sine virtute

Opinio nō est sine p̄itate.

Unus rei non est nisi solus vnus motus in vno tpe.

Contrariorum contrarij sunt motus

¶ vel aq̄ multa.

Cōmen. ¶ Uisus obscurat̄ i locis frigidis vbi fuerit nix
 Palpebre posite sunt in oculis hominū ad perseuerationem
 eorum a rebus extrinsecis sicut viagna gladij

Instrumentum auditus est aer positus in auribus.

Instrumentum odoratus est aer positus in naso.

Color causatur ex p̄mixtione corpoꝝ lucidi cum diaphono.

Color albus ⁊ niger sunt extremi colores

Lux est perfectio corporis dyaphoni interminati. est em̄ in
 superficie dyaphoni terminati

Ignis non lucet perse: sed natura ignis lucet cum adunatur
 cum aliquo alio corpore

Animus bestialis in aialib⁹ ex̄is nō impetit actiōes nature

Artifer s̄m possessuum intendit se simulare nature

Ar̄s imitatur naturam in quantum potest.

Forme sensibiliū extra aiā h̄nt eē corpale oio. sed in aiā h̄nt
 eē sp̄uale oio. in medio at̄ h̄nt mediū inter corporale ⁊ sp̄uale.

Auditus in homine est via ad disciplinam.

Disciplina non redditur nisi per auditum.

Intelligere quid verba significant non est ipsius auditus: sed
 ipsius intellectus

¶ **Albertus** ¶ Gratissimi medici incipiunt suam consider
 rationem ab his que demonstrat naturalis

Medicina habet p̄municationem cum scientia naturali: eo
 q̄ principia sua ab eo accipit ⁊ est sub ipsa

Sensatio dicit̄ passio quia cum passione fit

Omnes sensus in animali sunt causa salutis animalis.

Non est idem sensibile ⁊ esse sensibile

Libꝝ de plāris nō fecit aristoteles s̄ discipul⁹ ei⁹ tbcofrast⁹.

Aurum non putrescit

Sanguis in angustis venis circa cerebry existens subtilis ē
 ⁊ purus ⁊ defacili passibilis ppter qđ indiget extrinseco adiu-
 torio ad sua ⁊ partium frigiditatem temperandā.

Sequuntur auctoritates li. de mēoria et reminiscētia.

Memoria nec ē pntiū nec futuroꝝ: sed tm̄ pteritoꝝ.
 Un̄sensus est presentium. memoria preteritoꝝ. spes ve-
 ro vel opinio futuroꝝum.

Memoria ē aliquid apphēnsus vel intellect⁹ iterata resūptio
 Intellectus n̄ non intelligit sine continuo ⁊ tempore.

Spēs vl̄ silitudo rei cōsiderata fm̄ se ex̄ns in aia ē imaginabi-
 lis ⁊ intelligibilis. s; cōsiderata vt ē aliquid silitudo qđ pri⁹ fuit.

Meditatōes mēoria saluāt. Icfatū vl̄ intellectū sic ē mēoria.

Meditari ē aliqd cōsiderare mltoties nō fm̄ se s; fm̄ imaginē.

Reminiscētia dicitur a mēoria. q; reminiscētia tm̄ ē. Lalicuius

n̄ hoib⁹: s; memoria etiā ē in alijs aialib⁹. Reminiscētia nō est

memoria s; sequit mēoria q; pcedit ab aliquo reterō i mēoria.

Pis reminiscētia vel fit a re ipsa vel sibi simili vt a contrario.

Consuetudo est altera natura.

Que ordinem habent bene reminiscibilia sunt.

Quidā semel vidētes mag; mēorant q; alij multoties vidētes.

Quidā nolētes reminisci nō pnt̄ dimittere reminiscētia sicut

melācolici. q; fantasinata maxime mouēt eos ptra velle eorū.

Pueri ⁊ multū senes immemores sunt propter nimū motū

accidentalem in corporibus eorum.

Cōmen. Quatuor sunt p̄tutes aīe sensitiue interioris. s.

s; sensus cōis: imaginatio siue fantasia qđ ē estimatiua: q; in

hoib⁹ dicitur cogitatio ⁊ memoria. Imaginatio ē in interiori

pte cerebri: estimatiua in medio: mēoria p̄o in posteriori pre-

Sequuntur auctoritates libri aristot. de somno et vigilia.

Quius est potentia eius est actus.

Necessesse est omne qđ vigilat etiam dormire.

Somn⁹ ē qđ ligamentū oīm sensuū. vigilia vero solutio eorū.

Sonus est reſes qđā q; data ē aialib⁹ ppter salutem eorū.

Omnia aialia sanguinem habentia habent cor.

Cor est principium sensus ⁊ motus in animalibus.

Aurimētū vltimū oīb⁹ sanguinē h̄ntib⁹ ē sanguinis materia.